

Z KRONIKI SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 3 LATA 1945 – 2007

„Zostawiajmy po sobie dobre imię
i trwałą pamięć wśród ludzi,
aby życie nasze nie przeszło nadaremnie”

(Leonardo da Vinci)

(dewiza umieszczona na tablicy upamiętniającej nadanie szkole
Podstawowej nr 3 imienia „Pamięci Kolejarzy Chojnickich” w 1997 r.)

Staropolskim ”Szczęść Boże!” rozpoczynają się wpisy w kronice Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3 w Chojnicach. Na stronie tytułowej widnieje nazwisko jej kierownika - Augustyna Nowickiego. „28 kwietnia 1945 roku stanęliśmy do pracy [...] potrzeba nam narzędzi, książek, zeszytów, pióra, atramentu i wszelkich przyborów naukowych, których brak dotkliwie odczuwa pracownik na niwie pedagogicznej. Nauczycielka odwraca stół płytą do klasy i kreśli znaki liter na płycie stołowej zamiast tablicy. Brak ksiąg administracyjnych, dzienników, wobec czego zapisuje się uczniów, jak i przerobiony materiał na skrawkach podniesionego papierka.”¹ Tak rozpoczynały się zajęcia edukacyjne w trzeciej w Chojnicach szkole podstawowej. Za ich oficjalną datę inauguracji przyjmuje się 30 kwietnia 1945 roku. Tymczasowo nauka odbywała się w pomieszczeniach udostępnionych przez Szkołę nr 1. Trzecia w Chojnicach szkoła podstawowa była szkołą dla chłopców i liczyła ok. 300 uczniów. Uczyli się oni w 8 klasach. Grono pedagogiczne tworzyło 13 nauczycieli.² Woźnym był Jan Galikowski.

Pierwsze powojenne wakacje rozpoczęły się dla uczniów 18 lipca 1945 roku i trwały do 3 września 1945 roku. W czasie wakacji uzupełniano sprzęt szkolny, zamurowano otwory w ścianach budynku, usuwano poszpitalne pozostałości po wojskach radzieckich.

Jak podaje kronika nowy rok szkolny 1945/1946 w Chojnicach rozpoczął się uroczystym nabożeństwem w kościele gimnazjalnym. „Okolo 1800 dzieci przedelfowało przez miasto, co sprawiło imponujący widok.”³ Miasto zostało podzielone na rejony szkolne. „Pierwszy rejon szkolny obejmuje część miasta zachodniego i północnego; drugi rejon szkolny obejmuje część miasta wschodniego i południowego. Do rejonu pierwszego przydzielono szkołę chłopców – nr 1 i szkołę dziewcząt - nr 2. Do rejonu drugiego przydzielono szkołę chłopców - nr 3 i szkołę dziewcząt - nr 4. Brak podręczników, ksiąg administracyjnych, utrudniają prace nauczycielstwu.”⁴ Nauka w szkole podstawowej trwała 7 lat.

U progu roku szkolnego 1945/1946 nastąpiła zmiana na stanowisku kierownika szkoły. Pismem Inspektoriatu Szkolnego z dnia 30 listopada 1945 roku Augustyn Nowicki zostaje odwołany, a jego stanowisko obejmuje dotychczasowy kierownik Szkoły nr 1 - Michał Gliszczyński.

Początek 1946 roku przynosi zmianę lokalu, jaki zajmowała szkoła. Po częściowym remoncie - w dniach 18 i 19 stycznia 1946 roku przeniesiono - szkołę chłopców (nr 3) do poniemieckiej szkoły przy ulicy Dworcowej 6. Urządzenie szkoły było jeszcze niedostateczne, dotkliwie odczuwano brak ławek i wyposażenia sal, chociaż wcześniej udało się zamurować wyrwy od pocisków, uzupełnić tynk, przełożyć dachówki, podmurować wszystkie kominy, odmalować izby, szklić okna. Niejednokrotnie zdarzało się, że uczniowie przynosili na czas zajęć własne krzesła.

Zajęcie osobnego budynku dała nauczycielom możliwość rozszerzenia pracy wychowawczo – dydaktycznej. „Zgodnie z uchwałą Rady Pedagogicznej z dnia 9 listopada 1946 roku po ukończonych pracach związanych z przeprowadzką do nowego budynku, rozpoczęliśmy pracę świetlicową we wszystkich klasach. Praca świetlicowa ma przede wszystkim charakter wychowawczy. Praca odbywa się cztery razy w tygodniu. Przez słuchanie audycji polskiego radia, przez tworzenie zespołów gier i zabaw, tworzy się ducha koleżeństwa i atmosfery rodzinnej.”⁵ Wkrótce po przeprowadzce do budynku przy ul. Dworcowej szkołę wizytuje inspektor szkolny – p. Wyrwiński. Wizytacja obejmuje wszystkie klasy i wypada zadowolająco.

Od 1 lutego 1946 roku kierownikiem Szkoły nr 3 zostaje ponownie Augustyn Nowicki. Dotychczasowy kierownik szkoły Michał Gliszczyński przejmuje swoje przedwojenne stanowisko kierownika Szkoły nr 1.

Z dniem 1 sierpnia 1946 roku, w drodze konkursu, Kuratorium Pomorskiego Okręgu Szkolnego powierza kierownictwo Publicznej Szkoły Powszechnej nr 3 w Chojnicach Leonowi Czapiewskiemu, dotychczasowemu kierownikowi szkoły w Osowie w powiecie chojnickim, pracującemu w zawodzie nauczycielskim od roku 1921. Augustyn Nowicki pozostał jako nauczyciel na etacie szkoły.” Grono nauczycielskie w roku szkolnym 1946/1947 tworzą: Leon Czapiewski, Augustyn Nowicki, Helena Kłosowska, Franciszek Kłosowski, Ludwika Czapiewska, Maria Bardan, Dorota Lemańczyk, Stefania Lewińska, Czesława Kłosowska w zastępstwie przebywającej na urlopie zdrowotnym Henryki Stachowskiej oraz siostra Ignacja Ladmanówna, nauczycielka religii.

Liczba uczniów według stanu z dnia 1 października 1946 roku wynosiła 378 dzieci, które uczyły się w 10 oddziałach. Z braku ławek dwie klasy uczęszczały do szkoły w godzinach popołudniowych, jako druga zmiana. Staraniem władz administracyjnych oraz Koła Rodzicielskiego rozszerzono dożywianie dzieci. Przydziały żywności pozwalały objąć akcją 160 dzieci. Inspektorat Szkolny przydzielił również większą ilość tranu dla uczniów. W połowie grudnia 1946 roku z powodu narastania mrozów przy braku oszklenia części okien i złego stanu pieców zawieszono naukę w szkole. Po przeprowadzeniu koniecznego remontu, zajęcia podjęto po przerwie bożonarodzeniowej. Zakończenie roku szkolnego 1946/47 odbyło się 28 czerwca. Po wspólnym nabożeństwie uroczystość rozdania świadectw zorganizowano w sali kolejowej. W czasie wakacji letnich wzorem lat ubiegłych zorganizowano kolonie letnie dla uczniów. Skorzystało z nich 92 chłopców.

W roku szkolnym 1947/48 szkoła zostaje przekształcona w szkołę koedukacyjną. Z wnioskiem takim wyszli rodzice Koła Rodzicielskiego, którzy motywowali swą prośbę do Inspektoratu Szkolnego znaczną odległością Szkoły nr 4 - dla dziewcząt z tego rejonu miasta. Na wspólnym zebraniu Kół Rodzicielskich Szkół nr 3 i 4 zwołanym przez inspektora szkolnego w sierpniu 1947 większość rodziców wypowiedziała się za koedukacją w obu szkołach. Na skutek reorganizacji liczba uczniów w Szkole nr 3 uległa zmniejszeniu i w dniu 4 września 1947 wynosiła 345. W szkole istniało 9 oddziałów. Zarządzeniem władz szkolnych rocznikowi 1933 przedłużono

Leon Czapiewski

Absolwenci – rok szk. 1949/50

obowiązek szkolny, dlatego uczniowie z ukończoną klasą VII kontynuowali naukę w Szkole nr 4, gdzie utworzono dodatkową klasę.

Koło Rodzicielskie działało bardzo prężnie. Zapisy w kronice wspominają o wielu inicjatywach na rzecz uczniów. Były to uroczystości gwiazdkowe, wycieczki, kolonie letnie, akcje dożywiania, zaopatrzenia w książki do nauki, pomoc bibliotece w tworzeniu księgozbioru. 7 marca 1948 roku staraniem Koła Rodzicielskiego zorganizowano koncert w sali Hotelu „Urban”, na który złożyły się występy zespołu smyczkowego „Kaskada” z Kościerzyny oraz chojnickiego chóru „Lutnia”. Dochód z koncertu przeznaczono na dożywianie uczniów.

W roku szkolnym 1948/1949 na mocy zarządzenia Ministra Oświaty Koło Rodzicielskie zostały przekształcone w Komitety Rodzicielskie i Opiekuńcze ze znacznie rozszerzonym zakresem działania. Przeprowadzone na początku kwietnia 1949 roku wybory wyłoniły 14 członków Komitetu Rodzicielskiego Szkoły. Prezesem został Mieczysław Buretta, sekretarzem Józef Drobiński, skarbnikiem Jan Stórmowski. Pozostali członkowie działali w komisjach: finansowej, dożywiania, gospodarczej, wczasów, naukowo – wychowawczej i kulturalno – oświatowej. „Aby związać silniej szkołę ze światem pracy, przydzieliła Rada Związków Zawodowych miejscową „Garbarnię” jako Komitet Opiekuńczy Szkoły.”⁶

W roku szkolnym 1950/1951 szkoła liczyła 395 uczniów, w 1951/1952 - 445 uczniów. W lutym 1951 roku przydzielono szkole etat sekretarza. Pierwszym pracownikiem na tym stanowisku był Witold Look. Nadal odczuwało się niedogodności z powodu braku sal i sprzętu oraz możliwości przeprowadzenia kapitalnych remontów. Nauka w szkole odbywała się na dwie zmiany – klasy III – VII przed południem. Klasy niższe po południu. Szkoła tętniła życiem. Aktywną pracą wspierał szkołę Komitet Rodzicielski. W placówce działała organizacja harcerska, istniała Szkolna Kasa Przejrzystości (późniejsze SKO). Dla dzieci przygotowywano uroczystości szkolne, akademie - obok uroczystości związanych z bieżącym życiem politycznym, były także konkursy czytelnicze dla dzieci, wyjazdy kolonijne, „choinki noworoczne”, zabawy szkolne dla uczniów i ich rodziców. Jak podaje kronika szkolna „uczniowie przodownicy” byli wyróżniani nagrodami książkowymi na zakończenie roku szkolnego. W kolejnych latach odbywały się egzaminy sprawdzające dla uczniów klasy siódmej, np. w roku 1952 z przedmiotów - j. polskiego, matematyki oraz wiedzy o Polsce współczesnej. W szkole uczyło się coraz więcej dzieci. W roku szkolnym 1955/1956 było ich 586 w szesnastu oddziałach, a w następnym roku szkolnym już 651. Stan liczebny uczniów zmniejszył się do 443 dopiero, gdy otworzono w mieście nową szkołę przy ul. Kościerskiej w 1957 roku.⁷

Praca grona nauczycielskiego nie ograniczała się tylko do zajęć lekcyjnych. Włączono do nauczycielskich obowiązków także piętnastominutowe apele poranne z młodzieżą (przed lekcjami).

Nauczycieli wyróżniano za ich pracę. W roku 1958 w Dniu Międzynarodowej Karty Nauczyciela (obchodzonym po raz drugi) Augustyn Nowicki, długoletni nauczyciel tej placówki, odznaczony został Orderem Odrodzenia Polski.

Po kapitalnym remoncie w roku 1958 w szkole stopniowo uzupełniano wyposażenie. Duży nacisk położono na zaopatrzenie biblioteki szkolnej, którą od 1946 roku opiekowała się Stefania Lewińska. W 1960 roku zbiory liczyły już 3000 tomów. W bibliotece odbywały się liczne konkursy czytania, wystawy, występy recytatorskie. Uczniowie mogli też uczestniczyć w zajęciach zespołów artystycznych działających w szkole – tanecznym i chóralnym, gimnastycznym.

Rok szkolny 1964/1965 przyniósł duże zmiany organizacyjne. Istniejące przy Szkole Podstawowej nr 2 klasy specjalne zostały przekształcone w samodzielną Szkołę Podstawową Specjalną nr 4. Lokum dla tej placówki wygospodarowano w budynku Szkoły Podstawowej nr 3 - część sal na pierwszym piętrze. Kierownikiem szkoły specjalnej została Romana Kostuch. Szkoła Podstawowa nr 3 zatrzymała 12 oddziałów, natomiast pozostałe przeniesione zostały do Szkoły Podstawowej nr 2 (2 oddziały) i Szkoły Podstawowej nr 5 (3 oddziały).

W roku 1964 długoletni kierownik Szkoły Podstawowej nr 3 Leon Czapiewski został uhonorowany przez Radę Państwa Orderem Odrodzenia Polski. Choremu i przebywającemu w szpitalu kierownikowi odznaczenie wręczyli przedstawiciele władz terenowych – przewodniczący prezydium Powiatowej Rady Narodowej pan Witkowski i inspektor szkolny, Henryk Kostuch w obecności personelu lekarskiego szpitala i delegacji nauczycieli.

Kierownik Czapiewski przez wiele lat uczył matematyki, nauki o Polsce współczesnej i śpiewu, a nadto w wolnych chwilach języka angielskiego. Cieszył się szacunkiem i poważaniem wśród młodzieży, rodziców uczniów i całego grona pedagogicznego. We wspomnieniach uczniów

zapisał się jako „człowiek bardzo wymagający, ale wielkiego serca, który szczególną uwagę zwracał na zachowanie uczniów. Bardzo zależało mu, aby uczniowie wyrosli na dobrych, wartościowych ludzi. O pomoc w lekcjach i innych uczniowskich sprawach można było na niego liczyć. Nigdy nie odmówił. Był człowiekiem z wielką klasą.”⁸ W 1965 roku przeszedł na emeryturę. Zmarł 3 września 1973 roku.

W roku szkolnym 1965/1966 obowiązki kierownika szkoły przejął dotychczasowy zastępca kierownika Szkoły Podstawowej nr 1 w Chojnicach – mgr Jerzy Kwiatkowski. Kadre nauczycielską szkoły w 1965 roku tworzyli: Jadwiga Breza, Ludwika Czapiewska, Helena Ciecierska, Joanna Janczewska, Halina Kiedrowicz, Eugenia Kobyłczyk, Franciszek Kotlenga, Dorota Lemańczyk, Stefania Lewińska, Maria Majewska, Józef Majewski, Janina Milewska, Lubomira Najdowska, Aniela Szadach.

Od roku szkolnym 1966/1967 wydłużono naukę w szkołach podstawowych - trwała ona 8 lat. Zwiększyła się też liczba uczniów w „Trójce”. W kwietniu 1967 roku rozpoczęły się prace przy budowie nowego budynku szkolnego – pawilonu umiejscowionego na boisku szkolnym. Część prac wykonywano w ramach czynu społecznego rodziców uczniów. Ogromną pomoc okazał zakład opiekuńczy szkoły – Lokomotywnia PKP w Chojnicach, dostarczając urządzeń budowlanych, środków transportu, materiałów budowlanych, fachowców do prac murarskich i innych. Rozbudowę wsparła Miejska Rada Narodowa, Komitety Rodzicielskie Szkół 3 i 4, Szkoła Zawodowa Młodzieżowa dla Pracujących i Szkoła Podstawowa dla Pracujących. 10 IX 1967 r. – oddano do użytku pawilon mieszczący 5 nowych sal lekcyjnych w tym dwa gabinety zajęć praktyczno – technicznych. Na ścianie pawilonu, dla podkreślenia pomocy chojnickich kolejarzy przy jego wznoszeniu, umieszczono pamiątkową tablicę.

Szkoła lata sześćdziesiąte

Pawilon szkolny – rok 1967

W kwietniu 1968 roku – w Miesiącu Pamięci Narodowej Szkoła Podstawowa nr 3 objęła patronat nad miejscem walki i męczeństwa – pomnikiem Pomordowanych Kolejarzy przy ulicy Dworcowej.

W roku 1969 placówka liczyła 646 dzieci uczących się w 18 oddziałach pod kierunkiem dwudziestu nauczycieli. Wielkim wsparciem kadry nauczycielskiej był długoletni woźny pan Jan Galikowski, który w listopadzie 1969 roku za swoją pracę został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. „Pan woźny uważany był przez uczniów za „najważniejszą osobę” w szkole. Był człowiekiem o wielkim, cudownym, dobrym sercu. Sprawiedliwy, bronił uczniów, zawsze stał po stronie pokrzywdzonych. Był naszym wielkim przyjacielem.”⁹ – tak wspominają go uczniowie. Zmarł 5 sierpnia 1993 roku

W marcu 1969 roku dzięki pomocy Lokomotywowni PKP w Chojnicach i pracy społecznej harcerzy udaje się urządzić w suterrenach gmachu szkolnego – harcówkę. Samorząd Szkolny, którym opiekował się w tym okresie Józef Majewski, wspierał akcje inicjowane w szkole – zbiórkę funduszy,

np. na budowę Szpitala – Pomnika „Centrum Zdrowia Dziecka” w Warszawie. W szkole powstała Izba Pamięci. Działało Szkolne Koło Krajoznawczo - Turystyczne, Szkolne Koło Sportowe, szkolny oddział Polskiego Czerwonego Krzyża, Szkolna Kasa Oszczędności, Koło Przyjaźni Polsko – Radzieckiej, koła artystyczne i recytatorskie, koło techniczne.

28 kwietnia 1970 roku nauczycielka języka polskiego i opiekun biblioteki szkolnej p. Stefania Lewińska oraz woźny Jan Galikowski – osoby pracujące od początku w Szkole Podstawowej nr 3 w Chojnicach obchodzili dwudziestopięciolecie pracy zawodowej. Młodzież i grono pedagogiczne uczciło cenionych i bardzo lubianych jubilatów okolicznością akademią.

20 listopada 1971 roku z okazji Dnia Nauczyciela kierownik szkoły Jerzy Kwiatkowski odznaczony został Brązowym Krzyżem Zasługi.

Młodzież szkolną angażowano w prace społeczne, akcje wykopkowe, obchody rocznicowe (1973 r. - Rok Kopernikowski, 1975 r. – obchody siedemsetlecia Chojnic), pochody pierwszomajowe, (często pomysłowo inscenizowane, jak ten w 1974, kiedy klasy prezentowały chojnickie zakłady pracy czy w 1975 roku, gdy dzieci przeszły przez miasto w strojach historycznych wykonanych przez rodziców uczniów według pomysłu i scenariusza pana Jana Łosińskiego). Uczniowie nadal włączali się do zbiórek na szczytne cele (odbudowa Zamku Królewskiego w Warszawie na początku lat siedemdziesiątych, budowa Pomnika – Szpitala Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi w latach osiemdziesiątych), młodzież korzystała z organizowanych dla niej biwaków, wycieczek, zabaw, wspólnych wyjść do kin. W 1972 roku urządzono na terenie szkoły płytę wyasfaltowanego boiska – przedsięwzięcie to wsparła Lokomotywnia PKP oraz czyn społeczny nauczycieli, rodziców uczniów. Nasi uczniowie dzięki zaangażowaniu nauczycieli podróżowali także za granicę kraju. W sierpniu 1973 roku członkowie harcerskiego zespołu muzycznego przebywali na obozie pionierskim w Czerkasach na Ukrainie. Uczniowie mieli również okazję zaprezentować swoje umiejętności w konkursach, festiwalach i pokazach.

Dawne tarcze szkolne

Uczniowie byli systematycznie oceniani z przedmiotów szkolnych - od 1973 otrzymywali dwie oceny semestralne z przedmiotów (wcześniej rok szkolny podzielony był na trzy, a przed 1970 rokiem cztery semestry), na ocenę ze sprawowania składały się: stosunek do obowiązków szkolnych, aktywność społeczna i kultura osobista dzieci. W szkole nadal odbywały się okolicznościowe apele i uroczystości dla uczniów. Podzielono ich na trzy grupy wiekowe: „Żacy”, „Sztubacy”, „Pacholęta”. W 1973 roku w szkolnym szczepie harcerskim działały 4 drużyny harcerskie i 6 zuchowych. To razem 130 umundurowanych zuchów i 152 harcerzy.

W roku szkolnym 1978/1979 gmach szkoły został przebudowany i odnowiony. Podwyższono go o jedną kondygnację. Główny budynek połączono z pawilonem. W czasie rozbudowy uczniom klas starszych gościnnie udostępniono pomieszczenia w innych szkołach. Kapitałny remont pozwolił zmodernizować i uzupełnić wyposażenie szkoły. Uczniowie i nauczyciele otrzymali do dyspozycji 14 izb lekcyjnych, 2 pracownie, zaplecza na pomoce naukowe, świetlicę, stołówkę, gabinet lekarski i nowy lokal biblioteki. Utworzono również w szkole oddział przedszkolny. Inauguracja roku szkolnego 1979/1980 odbyła się już w rozbudowanej szkole. Szkoła Podstawowa nr 4 została przeniesiona do samodzielnego budynku.

W latach osiemdziesiątych w związku z rozwojem miasta SP 3 nadal wymagała rozbudowy. Szczególnie boleśnie odczuwało się brak sali gimnastycznej. W 1984 roku w szkole zawiązuje się Społeczny Komitet Pomocy Szkole nr 3, który zainicjował apel społecznego udziału w budowie sali gimnastycznej. Deklaracje włączenia się do społecznej akcji otrzymali przede wszystkim rodzice uczniów.

W roku szkolnym 1987/88 – rozpoczyna się budowa nowego budynku lekcyjnego wraz z salą gimnastyczną. Inicjatywa, która wyszła z samej szkoły, nabiera rozmachu. Społecznemu komitetowi rozbudowy szkoły przewodniczą Jerzy Szczukowski i Jan Belzerowski. Szkoła doznaje wiele życzliwości nie tylko od zakładu opiekuńczego – Lokomotywni, ale także od „Mostostalu”, „Eltry” i innych zakładów. Dużo uznania należy się też Komitetowi Rodzicielskiemu i rodzicom dzieci, którzy wykazują ogromne zrozumienie dla warunków, w jakich uczą się dzieci (w roku szkolnym 1989/90 podczas prac budowy nowej części szkoły grupa klas młodszych uczy się poza głównym budynkiem szkoły – w świetlicy PBR-u oraz w SP-2). Rodzice i nauczyciele także własną postawą i pracą starają się pomóc szkole.

Szkoła – lata osiemdziesiąte

W sierpniu 1992 roku na emeryturę przechodzi dyrektor Jerzy Kwiatkowski. Społeczności szkolnej ciężko jest żegnać się ze wspaniałym szefem, który kierował szkołą dwadzieścia siedem lat. W 1983 roku za zasługi dla oświaty nagrodzono dyrektora Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Był dla nas przyjacielem i wzorem zwierzchnika. Dla każdego miał miłe słowo, chętnie udzielał tak potrzebnych, cennych rad, wiele zrobił dla młodzieży i samej placówki. Szkoła na przestrzeni lat była sukcesywnie rozbudowywana, unowocześniana, był inicjatorem budowy sali gimnastycznej.

Obowiązki dyrektora szkoły, po odejściu Jerzego Kwiatkowskiego, przejęła mgr Anna Gmurowska. W roku szkolnym 1992/1993 rozwiązano Komitet Rodzicielski i powołano Radę Rodziców przy Szkole Podstawowej nr 3. Zmianą dla uczniów było też przeniesienie oddziałów zerowych do chojnickich przedszkoli.

22 stycznia 1993 roku została oddana do użytku długo wyczekiwana przez uczniów sala gimnastyczna. Na uroczystości jej otwarcia nie zabrakło przedstawicieli życzliwych i pomocnych szkole chojnickich zakładów pracy, m.in. Zakładu Taboru PKP, Zakładowej Zawodowej Straży Pożarnej PKP, firmy „Rembud”, „Mostostal”, „Zremb”. W przemówieniu inauguracyjnym otwarcie sali gimnastycznej dyrektor Anna Gmurowska przypomniała, iż „przed szkołą i współdziałającymi z nią rodzicami rysuje się kolejny etap prac – zagospodarowanie uzyskanych boisk i nadbudowa pawilonu. Cieszymy się z tego, co już mamy, ale uśmiechamy się o dalszą pomoc deklarując jednocześnie swój wkład pracy...”

Uroczystość nadania szkole imienia 1997

Jednym z gości szkoły była pani Stefania Lewińska

Dzięki staraniom dyrektor Anny Gmurowskiej oraz rodziców uczniów nadbudowa pawilonu w Szkole Podstawowej nr 3 (od stycznia 1994 roku – placówce samorządowej) urealniła się w 1996 roku. Rozbudowa szkoły została ujęta w budżecie miasta. Działający od grudnia 1995 roku Społeczny

Komitet Rozbudowy Szkoły Podstawowej nr 3 służył nowemu przedsięwzięciu fachową pomocą przy uaktualnianiu dokumentacji, organizowaniu zbiórek pieniędzy, rozprowadzaniu cegiełek na ten cel. W czasie wakacji 1996 roku nadbudowano piętro pawilonu (stan surowy).

Zajęcia lekcyjne na piętrze pawilonu rozpoczęły się w roku szkolnym 1997/1998. Szkołe przybyło 5 nowych sal lekcyjnych dla młodszych dzieci oraz nowa biblioteka z czytelnią. Uczniowie mogli odtąd korzystać z wygodnej stołówki i szkolnego sklepiku w starej części szkoły.

W październiku 1998 roku oddano do użytku łącznik od nadbudowanego pawilonu do głównego budynku szkoły. Ta inwestycja umożliwiła spojenie obu budynków szkoły w jedną całość. Prace budowlane prowadził Zakład Ogólnobudowlany pana Henryka Dłużewskiego.

Szkoła w 1996 roku została wyróżniona w „Miejskim konkursie na najestetyczniejszą posesję”. Sporo działa się też w szkolnym życiu sportowym. Inauguruje działalność Szkolny Klub Sportowy „Trójka”. Patronat nad młodymi piłkarzami objął Chojnicki Klub Sportowy „Kolejarz”.

Rok szkolny 1997/1998 jest rokiem szczególnie doniosłym w życiu szkoły. Ma ona zaszczyt przybrać imię „Pamięci Kolejarzy Chojnickich”. Uroczystość nadania szkole imienia i przekazania jej sztandaru odbyła się 25 listopada 1997 roku w sali gimnastycznej. W uroczystości udział wzięli m. in. burmistrz Andrzej Gąsiorowski, przewodniczący Rady Miejskiej Józef Pokrzywnicki, Henryk Zieliński przedstawiciel Kuratorium Oświaty w Bydgoszczy, dyrektor Zakładu Taboru PKP w Chojnicach Ryszard Jankowski, wizytatorzy chojniccy, przedstawiciele nauczycielskich związków zawodowych, emerytowani pracownicy szkoły. Mszę św. w intencji szkoły odprawił ks. Ireneusz Brzeziński, a homilię wygłosił ks. kanonik Roman Lewandowski. Był czas na zadumę nad wydarzeniami zbrojnego czynu kolejarzy w 1939 roku i przypomnienie wieloletnich związków łączących szkołę z jej mecenasem – Zakładem Taboru Kolejowego PKP w Chojnicach.

Szkoła jako placówka oświatowa w 1999 została nagrodzona wyróżnieniem w powiatowym konkursie na „Najbardziej wartościowy program edukacji ekologicznej”

W tym samym roku Szkoła Podstawowa nr 3 zainicjowała w Chojnicach „Dzień Europejczyka”. Były to cykle różnorodnych konkursów i pokazów związanych z jednoczącą się Europą. Wzięły w nich udział wszystkie chojnickie szkoły podstawowe. Impreza nie tylko bogaciła uczniowską wiedzę na temat narodów Europy, ale była także okazją do wspólnej zabawy uczniów szkół podstawowych. Ponadto szkoła jest od 1999 współorganizatorem „Dziecięcej Gali Piłkarskiej”, dziś imprezy sportowej o wymiarze ogólnopolskim, a od roku szkolnego 1999/2000 konkursu recytatorskiego „Dzieciństwo wierszem malowane”, który obecnie jest już konkursem miejskim oraz konkursu „Sport to świetna zabawa” dla uczniów nauczania zintegrowanego chojnickich szkół.

Od roku 1998 szkoła rozszerza swą ofertę wychowawczą, inicjuje działalność świetlicy popołudniowa z zajęciami socjoterapeutycznymi dla uczniów. Dzieci uzyskują wszechstronną pomoc w realizacji zadań szkolnych, w przezwyciężaniu trudności w kontaktach z rówieśnikami i dorosłymi oraz mogą uzyskać wsparcie pedagoga i psychologa szkolnego. W roku szkolnym 1999/2000 kolejną innowacją jest utworzenie Grupy Wsparcia Wychowawczego, która daje możliwość wspomagania nauczycieli w diagnozowaniu bezpieczeństwa uczniów zarówno w szkole jak i środowisku.

W dobie wprowadzania reformy oświaty w roku szkolnym 1999/2000 Szkoła Podstawowa

nr 3 stała się szkołą sześcioletnią, kontynuując w niej jednak naukę uczniowie klas ósmych. Życie szkolne od lutego 2000 roku jest szczegółowo dokumentowane w wydawanej przez uczniów gazetce szkolnej „Trójka na Szóstkę”, nauczanie zintegrowane także posiada swoje piśmko „Zintegrowane Wieści ze Szkolnej Teczki”(wydawane od 2002 roku), gazetkę wydaje także biblioteka szkolna.

Od roku szkolnego 1999/2000, aby wyciszyć rytm pracy lekcyjnej SP 3 staje się „Szkołą bez dzwonek”. Od 2001 roku, dla lepszego zapoznania się z wizerunkiem szkoły i warunkami nauki, dla jej przyszłych uczniów i ich

Zajęcia w szkole

rodziców organizowane są corocznie „Drzwi otwarte”. Tradycją szkolną od 2001 roku jest też inicjowanie majowych festynów rodzinnych. Możemy pochwalić się także nagrodą za projekt ekologiczny zdobytą w 2001 roku w konkursie „Cenna energia” zorganizowanym przez Fundację Partnerstwa dla Środowiska z siedzibą w Krakowie. Szkoła w 2001 roku zdobywa główną nagrodę w Chojnickich Prezentacjach Artystycznych o statuetkę „Małego Kaszuba” za program „Chojnice w tysiącleciu”, a w 2002 roku wyróżnienie zyskuje jej prezentacja „Dziesięć dni, które wstrząsnęły światem”.

Na przełomie tysiącleci do Szkoły Podstawowej nr 3 uczęszcza 603 uczniów. W założeniach wdrażanej reformy uczą się oni w klasach nauczania zintegrowanego (kl. I – III) i nauczania blokowego (kl. IV – VI) pod opieką 44 pedagogów. Nauka w szkole podstawowej kończy się przystąpieniem uczniów klas szóstych do egzaminów sprawdzających umiejętności i wiedzę.

W 2003 roku szkołę uhonorowano tytułem „Szkoły z Klasą” podczas ogólnopolskiej akcji organizowanej przez „Gazetę Wyborczą” pod patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

W 2004 roku w szkole rozpoczyna działalność Oddział Polskiego Towarzystwa Dysleksji, który zapewnia pomoc dzieciom i młodzieży ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Nauczyciele SP3 prowadzą zajęcia terapeutyczne w szkole oraz służą radą i pomocą rodzicom podczas pracy z dziećmi w domu. W roku szkolnym 2003/2004 szkoła uzyskała certyfikat „Szkoły przyjaznej uczniom z dysleksją” przyznawany przez Polskie Towarzystwo Dysleksji. Wyróżnienie to przyznano szkole także w roku szkolnym 2006/2007.

W roku szkolnym 2004/2005 placówka zdobywa 3 Pomorskie Certyfikaty Jakości Pracy Szkoły w dziedzinach: „Ocenianie wewnątrzszkolne pełni funkcję motywująco – wspierającą”, „Opieka i profilaktyka wspomaga dziecko w jego rozwoju”, „Rodzice są partnerami w podejmowanych przez szkołę działaniach”.

Sz szczególnie cenną innowacją pedagogiczną jest stworzenie w szkole (w roku szkolnym 2005/2006) klasy terapeutycznej dla uczniów ze specyficznymi trudnościami w nauce.

Dzięki zaangażowaniu dyrektora szkoły - Anny Gmurowskiej, aktywności nauczycieli, rodziców uczniów oraz wielu jej przyjaciół i sponsorów - wnętrza – sale lekcyjne i korytarze odnowiono, stwarzając przychylną atmosferę do pracy i nauki. Odświeżono też elewację zewnętrzną budynku.

Współczesna „Trójka”

W roku szkolnym chojnicka „Trójka” obchodziła sześćdziesięciolecie pracy dydaktyczno – wychowawczej i stulecie istnienia głównego budynku. Z okazji jubileuszu - 1 października 2005 roku - odbył się zjazd jej absolwentów i uroczystości jubileuszowe.

W lutym 2007 nastąpiła zmiana na stanowisku dyrektora szkoły. Dyrektorem został mgr Karol Kołyszko.

Obecnie szkoła – oferuje dobrze wyposażone sale lekcyjne, pracownię komputerową, salę gimnastyczną i salę gimnastyki korekcyjnej, bibliotekę, czytelnię, pracownię multimedialną z dostępem do Internetu, świetlicę i stołówkę, świetlicę popołudniową, gabinety - psychologa, logopedy, pedagoga, salę terapii zajęciowej dla uczniów z trudnościami dydaktycznymi ze szczególnym uwzględnieniem dysleksji, harcówkę, boisko sportowe oraz oddane do użytku w 2003 roku zielone boisko rekreacyjne ze ścieżką dendrologiczną. Szkoła jest współorganizatorem wielu miejskich inicjatyw, m. in. Europejskiego Tygodnia Mobilności, Zrównoważonego Forum dla Zdrowia.

Placówka stara się jak najlepiej służyć potrzebom edukacyjnym. W roku szkolnym 2007/2008 w szkole rozpoczynają się zajęcia w dwóch oddziałach zerowych, powstaje też klasa integracyjna.

Nauczyciele realizują programy innowacyjne i profilaktyczne, rozwijają zainteresowania uczniów na zajęciach pozalekcyjnych, pomagają prowadząc zajęcia dodatkowe. Angażują się też wdrażając różnorodne projekty edukacyjne. Zawsze starają się przekazać kolejnym pokoleniom uczniów ponadczasowe, uniwersalne wartości. Najtrafniej przesłanie szkoły dla potomnych oddają słowa sentencji wybranej przez społeczność szkoły za swą dewizę i utrwalone na tablicy upamiętniającej nadanie szkole imienia. Słowa te umieszczono jako motto niniejszego rysu historycznego.

Opracowała Marzena Radtke

---

¹ *Kronika Szkoły Podstawowej nr 3 w Chojnicach*. Zapis z roku 1945

² Kazimierz Ostrowski. *Było to 40 lat temu*. „Zeszyty Chojnickie” nr 12, 1985, s.13

³ *Kronika Szkoły Podstawowej nr 3 w Chojnicach*. Zapis z roku 1945

⁴ *Kronika Szkoły Podstawowej nr 3 w Chojnicach*. Zapis z roku 1945

⁵ *Kronika Szkoły Podstawowej nr 3 w Chojnicach*. Zapis z roku 1946

⁶ *Kronika Szkoły Podstawowej nr 3 w Chojnicach*. Zapis z roku 1949

⁷ Dzisiejsza Szkoła Podstawowa nr 5 przy ulicy Wicka Rogali 18

⁸ ze wspomnień pani Stefanii Kozłowskiej (z domu Rydygier) uczennicy szkoły

⁹ ze wspomnień pani Stefanii Kozłowskiej (z domu Rydygier) uczennicy szkoły.